

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ข้าศึกหลงตาแฝงมาในรูปต่าง ๆ

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๓ บาท ดอลลาร์ได้ ๗๘ ดอลลาร์ ได้ไปทุกวัน ๆ อย่างนี้ละ
รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๑๐๘ กิโล

ในครัวใครต้องการข้าวสารทั้งข้าวเจ้าข้าวเหนียว ใครบกพร่องทางไหนให้มาติด
ต่อที่โกดัง พวกข้าวสารเจ้าข้าวสารเหนียวอยู่ในโกดัง ต้องการเมื่อไรในครัวให้มาเอาได้
เราที่ส่งจะเสียนี้ไม่มีเวลาที่จะส่งจะเสีย เพราะระลึกไม่ได้นะ งานอื่นมากกว่านี้ มา
แย็บเสียทีหนึ่งระลึกได้ก็บอก เดินไปที่ครัวจำได้แทบทุกวัน ระลึกได้แทบทุกวัน แต่เป็น
เวลากลางคืนละซิ ค่าแล้วเราด้อม ๆ ไปดู อาหารอะไรบกพร่อง อะไรบกพร่องสำหรับ
ทางโรงพยาบาล แล้วมันก็คิดเข้าไปถึงครัว เพราะฉะนั้นมันถึงระลึกได้ในเวลาเข้าไปที่
นั้น แต่พอออกมามันระลึกไม่ได้นะ นี่ระลึกแย็บหนึ่งก็เลยบอก

พวกมะม่วงผลหมากรากไม้อยู่ในวัดนี้ให้เอาเลยใครต้องการ มะไฟก็มีแต่ไม่
ค่อยหวาน อยู่ข้างในมี หมากไฟ หมากแวง ทางนี้เขาเรียกหมากแวง มีแต่ไม่ค่อยหวาน
ก็คือปุ๋ยมันไม่มี ถ้ามีปุ๋ยดี ๆ ใส่แล้วผลไม้เหล่านี้กลับหวานได้นะ มันเคยเปรี้ยวมา ๆ
แล้วเอาปุ๋ยดี ๆ มาใส่ พอปีต่อมามันก็หวานแล้วหวานไปเรื่อยเลย มันขึ้นอยู่กับอาหาร
เหมือนกัน นี่อาหารไม่ค่อยมี อาหารต้นไม้ไม่ค่อยมีจึงมักจะเปรี้ยว ๆ อยู่เสมอ หมาก
ไฟก็มีเยอะ พวกกระรอกเขาก็ไม่สนใจ กระรอกเขาก็แผนสูงเหมือนกัน ต้นไหนไม่
หวานเขาไม่เอา หมากแวงเหล่านี้เหมือนกัน ถ้าตรงไหนเห็นเปลือกเคลื่อนไหวแสดงว่านี่
หวาน สัตว์มากินแล้ว ถ้าไม่เห็นเปลือกเห็นแต่ผลไม้สุกแสดงว่าไม่หวาน เป็นอย่างนั้น
แหละ

ปุ๋ยที่มันชอบมากที่สุดคือปุ๋ยคอก พวกต้นไม้เหล่านี้ปุ๋ยคอกมันชอบมาก แม้แต่
ข้าวในนายังชอบปุ๋ยคอกหนา ใครรู้ไหมปุ๋ยคอก เดียวนี้กำลังให้เขาเอาแกลบจากโรง
สีมาเทที่หน้าวัดให้มันค่อยเนาเป็นปุ๋ยลงไป เพราะดินที่เอามาถมนี้เป็นดินขุด ไม่ใช่จาก
ผิวดิน เอาใต้ผิวดินลงไปลึก ๆ เวลามาเทแล้วปุ๋ยก็ไม่มี ไม่มีรสมีชาติ เวลาเราปลูกต้น
ไม้ก็ไม่ดี นี่เขาเอาแกลบมาใส่เรียกว่าใส่ปุ๋ยผิวดิน แล้วต่อไปมันก็เป็นดินดี เพาะปลูก
อะไร ๆ ได้ มีแต่ดินล้วน ๆ อย่างที่เขาขุดมาถมนี้ไม่ดีนะ ปลูกไม้ขึ้น ขึ้นก็อย่างนั้น
แหละ ถ้ามีปุ๋ยช่วยก็ขึ้นเร็ว นี่เราก็บอกให้โรงสีเขาเอามาเทหน้าวัด โรงสีเขาก็หาที่เท
พวกแกลบนี้ยากเหมือนกัน เพราะสีทุกวัน ๆ ไม่ทราบจะไปเททางไหน พอดีเราถมดิน
ใหม่ก็เลยให้เขาเอามาเท แถวนั้นเทหมดเลย ต่อไปนี้ต้นไม้มันก็จะขึ้น

นี่เขาปลูกเป็นผลไม้ทั้งนั้นนะ ดร.วินัย เอามาจากเชียงใหม่ ทางด้านนั้นหมดเลยมีแต่ผลไม้แปลก ๆ ทางภาคนี้ละ เราเลยสงสัยว่ามันจะขึ้นมันจะดีหรือไม่ น้ำ เพราะพื้นที่มันต่างกัน ที่มานี้มีหลายชนิด พวกลิ้นจี่ เงาะ ทุเรียน อะไรบ้างน้ำ เอามาจากเชียงใหม่ ทางด้านนั้นปลูกหมดเลย ยังเหลือแต่ทางด้านนี้มา ทางโน้นปลูกหมดแล้ว หากเป็นดอกเป็นผล โอ้โฮ้ย ไม่ใช่บ่อย ๆ ขายเป็นเศรษฐกิจนั่นแหละ ถ้ามันเป็นผลนะ เขาปลูกเป็นลำดับลำดับมาพวกชาวสวนเขาเกือบจะถึงนี้แล้ว จากนั้นจะปลูกอะไรต่อไปก็ไม่ว่า เราต้องการแต่ร่มมันเท่านั้นแหละ อย่างอื่นไม่เห็นสนใจ ต้องการแต่ร่มมัน ร่มไม้หนาเย็น ภาวนาสะดวงสบาย

ต้นลำไยเราเอามาปลูกที่แรกได้บอก มึงอย่าเป็นดอกเป็นผลนักระ ปลูกไม่ต้องการดอกผลมึงเท่าไร ปลูกต้องการแต่ร่มของมึง บอกพวกลำไยที่ปลูกนี้ ผลปลูกไม่ต้องการนักระ เอามาปลูกที่แรก ครั้นออกมานี้มันเลยไม่มีผล เลยมาแก้กันใหม่ จะมีบ้างก็ได้ ปลูกไม่ว่า ระยะเวลาหลัง ๆ มาเนี่ย อ้าว แปลกอยู่เหมือนกันนะ มีผลอีก แต่ก่อนมันปิดตายมาเลยไม่มีผล ไม่ออกลูกอะไรเลย เอ้อ ที่เราพูดนี้มันเป็นความจริงแล้วหรือ จนสงสัยนะ มันไม่มีจริง ๆ ต้นไหนเขียวช่อ ๆ ดอกผลไม่มีทั้ง ๆ ที่อื่นเขาเต็มไปหมด เอ้อ มึงฟังคำกูได้ดีนะ ถ้ามึงฟังคำกูได้ดีแล้วมึงคอยฟังคำกูอีกนะ เราก็ว่าอย่างนี้ ที่แรกบอกมึงอย่าเป็นดอกเป็นผลนะ ปลูกต้องการแต่ร่มของมึงเท่านั้น ครั้นต่อมา อ้าว มันไม่เป็นจริง ๆ เอ้ มันเห็นประจักษ์หมดอย่างนี้นะ

ต้นไหน ๆ เขียวสดดงามขนาดไหนก็ตามก็มีแต่ใบไม่มีผล นานเข้า ๆ เอ้ มันแปลก มันจะไม่จริง ๆ หรือ มันก็ไม่จริง ๆ เรื่อยมา เราจึงแก้ใหม่ มึงมีบ้างก็ได้นะ มันก็มีอย่างว่า นิด ๆ หน่อย ๆ ช่างมันเถอะ มันแปลกอยู่นะ รู้สึกว่าแปลกอยู่ เพราะเราไม่มีเจตนาอะไรที่จะให้เป็นความศักดิ์สิทธิ์พิเศษอะไร เราก็พูดประสาเรา แต่มันก็เป็นภาษามัน เอ้อ ก็แปลกอยู่ ลำไยเยอะปลูกที่แรก ตั้งแต่ ๐๔-๐๕ ลำไยนะ พร้อมกับสร้างกุฏิเราหลังนี้แหละ เราปลูกขึ้นพอได้อาศัยร่มมัน คือแต่ก่อนต้นไม้เหล่านี้ไม่มีเป็นไร่เป็นสวนเขา เขาเอามาถวายเป็นไร่สวนนี้ เราไม่ได้มาขอมาอะไรมาทะเลาะกันพื้นที่ทั้งหมดนี้

เราพักอยู่นอกบ้านทางโน้นที่แรก มันเป็นดงเหมือนกัน ทางตะวันออกบ้านตาดไปทางโน้นเป็นดง เราพักอยู่ทางโน้นเสีย เจ้าของนาตั้งไปนิมนต์มาเลยว่าจะขอถวายที่นี้ ทางนี้สู้ทางโน้นไม่ได้ แก่ว่างั้น ไปนิมนต์เราก็ดู ก็บ้านเกิดของเรารู้อยู่แล้วที่นี้ แต่มาดูซ้ำอีกเวลาเขาจะถวายเป็นที่สร้างวัด มาดูก็ดี เหมาะ ที่นี้ต้นไม้มันไม่มี เพราะเป็นไร่เป็นสวนของเขาหมด เมื่อถวายเป็นวัดแล้วต้นไม้มันก็ขึ้นตามเดิมของมัน

เรื่องเป็นอย่างนั้นนะ ที่ไหนก็เป็นดงหมด แต่ก่อนเป็นสวนเป็นไร่ไม่มีต้นไม้เลย นี่มีเต็มไปหมดแล้ว

ที่กกระทอนแต่ก่อนก็เป็นดงเหมือนกัน ที่วัดใหม่นั้นนะ แล้วทำไมไม่เห็นมีต้นไม้อย่างวัดเรา มันก็เป็นดงเหมือนกัน เรามาสร้างใหม่อย่างว่านั่นแหละ ๗-๘ ปีมั้ง แต่ก่อนเป็นสวนอ้อยเขา จากนั้นเราซื้อที่อีกแล้วให้ปลูกต้นไม้ขึ้น มันก็ขึ้นเรื่อย ๆ ของมันแต่มีห่าง ๆ มันเป็นพุ่ม ๆ ไม่เป็นดงอย่างนี้ ต่อไปคิดว่ามันจะเป็น เพราะพื้นที่เก่าเป็นดงอยู่แล้ว ดงข้างดงเสียเต็มไปหมดจากนี้จนกระทั่งมองเห็นภูเขา อ.หนองแสง ดงใหญ่ทั้งนั้น พวกสัตว์ทุกประเภทเต็มหมด เราไม่นึกว่ามันจะฉิบหายขนาดนี้ทั้งต้นไม้ทั้งสัตว์นะ ครั้นแล้วก็หมดไม่มีเหลือเลย เหลืออยู่ก็เป็นไร่เป็นสวนเขา พอเรากันรั้วเป็นเขตวัดหมดแล้วมันก็ขึ้นเป็นป่าไปเลย

เมื่อวานนี้เอาของไปแจกทางด้านเขา เราสงสาร พวกนี้เป็นพวกทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง ไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กน้อย เพราะฉะนั้นเราถือเป็นสำคัญ สมบัติส่วนรวมนี้เราถือสำคัญมากนะ สมบัติของชาติอย่างนี้เราส่งเสริมทันทีเลย เพราะชาติจะอยู่ได้แน่นอน มันคงต้องมีทัฬหีมารวมตัวกันเข้า เช่น เป็นหม้อเป็นไหเป็นกระโถน มันก็รวมทัฬหีมารวมเข้า มาทำเป็นกระโถนมานี้เห็นไหม อย่างศาลาเราเนี่ย ไม่มีที่ดงก็ป่าก็ต้นมารวมกันนี้ ก็เป็นความมั่นคงขึ้นมาเป็นศาลา นี่สมบัติของชาติก็เหมือนกัน ต่างคนต่างทำลายไม่เหมาะสมอย่างยิ่งนะ ทำอะไรก็ควรคำนึงถึงส่วนใหญ่ อย่าเห็นแก่ฟุ้งของตัวที่มันจะพาให้พัง เพราะความเห็นแก่ตัวนี้พัง ความเห็นแก่ส่วนรวมส่วนใหญ่กว้างขวางไม่พังนะ มันตรงกันข้าม ก็เลสมันต้องการ ตัวได้เป็นพอใครไม่ได้ก็ช่าง นั่นละตัวจะจม จมทั้งโลกนี้และโลกหน้าด้วยไม่ใช่ธรรมดา

คนที่มึนจิตใจกว้างขวางมีเฉลียวเพื่อแผ่คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้กว้างขวางออกไป คนนั้นเป็นนิสัยกว้างขวางเรื่อย กว้างขวางไปทุกภพทุกชาติประจำกับนิสัย นิสัยอยู่ในใจมันก็เป็นไปได้ เช่น สงวนสมบัติของชาติอย่างนี้ ของชาติเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร จิตใจไม่กว้างขวางมาสงวนได้ยังไง สงวนไม่ได้ แม้แต่ฟุ้งของตัวก็พัง ไม่ได้เรื่องแหละ เราจึงต้องสงวน นี่ไปส่งให้ทุกเดือนนะ ส่งให้ก็ไม่มากนักแหละแต่เต็มรถเลย เราเอารถไปคันเดียวเท่านั้น เต็มรถพอดีเลย มี ๒๗ ครอบครั้ว ด้านแรกมากกว่า ด้านที่สองมี ๗ หรือ ๙ ครอบครั้ว ด้านแรกมีมากกว่า รวมแล้วเป็น ๒๗ ครอบครั้ว เราก็ไม่ให้มากแหละ ข้าว ๑๒ กิโลคือหนึ่งถุง ๆ น้ำตาลไม่ได้มาก ครอบครั้วละ ๑ กิโล แล้วปัจจัยให้ประจำ ครอบครั้ว ๆ ละห้าร้อย ๆ นอกนั้นเด็กมีเท่าไรให้คนละร้อย ๆ ทั้งนั้น

พวกดอกไม้เขาก็เป็นอุบายซื้อให้ มีเท่าไรเราเอาหมดนั่นแหละ ดอกไม้มีก็ร้อย พวงให้หมด คือจ่ายตามนั้น พวงละเท่าไร จ่ายตามนั้น ข้าวหลามมีก็บั้ง ๆ ละเท่าไร เรา

จ่ายให้ตามนั้นหมดทั้งดอกไม้ทั้งข้าวหลาม แต่เราไม่เอานะ เขาจะเอามาให้เราก็อไม่เอา เมื่อวานนี้ก็สั่งก่อนแล้วว่าไม่เอา อย่าเอามานะ เราชุก่อนแล้ว เอาไว้สำหรับชายทุ่นราย จ่ายได้มากนะ จ่ายอันนี้หมดแล้วก็มา อย่างนั้นเป็นประจำ

ส่วนรวมเป็นอย่างนั้นแหละ เราสงวนมากนะ ไม่ว่าไปที่ไหนถ้าเป็นส่วนรวมแล้ว เราเจาะจงเราสงวนมากทีเดียว รู้สึกมีน้ำหนักมากกว่าอย่างอื่นไปถ้าเป็นส่วนรวม เพราะโลกเราอยู่ได้ด้วยส่วนรวม ไม่อยู่ได้ด้วยลำพังคนเดียว ต้องรวมกันอยู่ ๆ รวมเป็นครอบครัวเหี้ยเรือ่น เป็นหมู่บ้าน เป็นตำบล อำเภอ จังหวัด จนกระทั่งกลายเป็นประเทศขึ้นมา มีแต่ส่วนรวม

ถ้าต่างคนต่างรักษาสम्บัติของส่วนรวมไว้ได้ดี แน่นหนามั่นคงขึ้นทันทีแหละชาติแต่ละชาติเป็นอย่างนั้น ถ้าใครคอยแต่จะทำลายส่วนรวมเพื่อเห็นแก่ตัว ๆ นั้น ชาติสละบั้นลง ชาติลง สุดท้ายเจ้าของก็จมไปด้วยกัน ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร ให้พี่น้องทั้งหลายคิดเอาไว้นะเรื่องเหล่านี้ พระพุทธเจ้าถือสำคัญมาก นั่นเห็นไหมศาสนา ถือสำคัญมากเรื่องความรวมความสามัคคี ความสงวนส่วนใหญ่ เช่นอย่างกิจของสงฆ์ งานของสงฆ์ถือเป็นเรื่องสำคัญมาก มีวินัยบังคับเลย เช่น สมบัติของสงฆ์นี้ ของสงฆ์ประเภทไหนบ้าง นั่นท่านแจงออกตามพระวินัย ของสงฆ์อย่างเบาอย่างหนัก เคลื่อนที่ได้เคลื่อนที่ไม่ได้ท่านบอก เคลื่อนที่ได้เรารู้กันแล้ว พวกเดียงพวกตั้งพวกอะไรสมบัติที่ยกไปมาได้เป็นของสงฆ์ อันที่เคลื่อนที่ไม่ได้ เช่น เขาถวายที่เป็นวัดเป็นวา กัลปนาสงฆ์ เป็นอสังหาริมะ เคลื่อนที่ไม่ได้ ท่านให้มีวินัยรักษาไว้ตามนั้น ๆ

ท่านบอกไว้หมดละเอียดลออ ไม่มีบกพร่องพระวินัยพระพุทธเจ้า สมบูรณ์แบบทุกอย่างเลย การปกครองสงฆ์ก็เหมือนกัน เป็นหน้าที่ของเจ้าอาวาส ๆ ที่จะปกครองด้วยความเป็นธรรม ๆ แล้วสิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นในท่ามกลางของวัด หรือสถานที่ที่วัดตั้งอยู่นั้น หัวหน้าเป็นผู้จัดแจงจัดทำให้สม่ำเสมอ นั่น พระวินัยท่านสมบูรณ์แบบ นี้ที่พวกเปรตพวกผี มันเอาข้าศึกศัตรูมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นมันถึงได้ยืนกันกับเราละชิ กับเราด้วย คำว่าเราก็คือพระสงฆ์ทั่วประเทศไทย มาขอรับรองให้เราเป็นหัวหน้า นั่นเห็นไหมละ เพื่อจะต้านทานรักษาสम्บัติอันมีคุณค่า คือหลักศาสนาไว้ด้วยดีตามเดิม จะไม่ให้ใครมาแตะต้อง

ไอ้พวกนี้เข้ามามันมาเหยียบธรรมวินัยละชิ เพราะฉะนั้นถึงได้ยืนกันอย่างหนักมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้าคือศาสนา เวลานี้ก็คือธรรมวินัยนั้นแล เป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต นั่นฟังซิ เมื่อเราตายไปแล้ว นี่ก็ศาสดาคือธรรมวินัยนั่นเอง เรารักษาเทิดทูนอยู่ตลอดมา แล้วมันก็มาบัญญัติตั้งกฎเกณฑ์ข้อบังคับปา ๆ ถ้วน ๆ ขึ้นมา ขึ้นมาตรงไหนมันเข้ากับหลักธรรมหลักวินัยไม่ได้ มีแต่มาทำลาย ๆ อย่างเดียว แล้ว

ผู้รักษาวินัยคือองค์ศาสดา กราบไหว้บูชาทุกวันมันจะลงใจได้ยังไง เมื่อลงใจไม่ได้ ถ้าฝืนเข้ามามันก็ขัดกัน นั่นแหละที่เรื่องมันเป็นอยู่เวลานี้ ที่ว่าให้ถอนออกให้หมด ก็เราสั่งเองเลย เป็นหัวหน้าหมดพระทั่วประเทศไทยรวมอยู่กับเรา เราเป็นหัวหน้าสั่งบอกเลย ให้ถอนออกให้หมด อันนี้เป็นมหากัณฑ์ พุทธศาสนาเป็นมหาคุณอย่างยิ่งมานานแล้ว

ผู้ปฏิบัติ ชาวพุทธเราปฏิบัติทั้งฝ่ายฆราวาสฝ่ายพระ ปฏิบัติตามศาสนธรรมของพระพุทธรเจ้าได้รับความสงบร่มเย็นมานาน ไม่มีอะไรเป็นที่ต้องตีให้เกิดความเดือดร้อน เพราะหลักธรรมวินัยหรือศาสนาของพระพุทธรเจ้าปกครองหรือสั่งบัญญัติไว้ผิดไป อย่างนี้ไม่มี เป็นที่ลงใจของชาวพุทธอย่างแน่นหนามั่นคงอยู่แล้ว อันนี้เป็นสิ่งที่แฝงเข้ามานี้ แฝงเป็นพื้นเป็นไฟเข้ามา ไม่ใช่เป็นเครื่องส่งเสริมหลักศาสนาหลักธรรมวินัย เป็นเครื่องทำลายโดยตรง ๆ ไม่ต้องบอกทางอ้อม ดูอันนั้นกับที่ตั้งขึ้นมากฎกำหนดบัญญัติด้วยอำนาจบาตรหลวง อยากกินอยากมีคนเคารพนับถือมากเป็นบ้าอำนาจ พุดง่าย ๆ อย่างนี้แหละไม่ใช่อะไร บ้าอำนาจนั่นแหละ เพราะฉะนั้นจึงว่ามันเป็นภัยต่อพุทธศาสนา ซึ่งไม่ใช่อำนาจในทางนั้น

อำนาจของธรรมเป็นเอง ใครมีธรรมมีธรรมดีแล้ว ประชาชนเขามีความเคารพยำเกรงเอง นั่นเป็นอำนาจขึ้นจากการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบของตัวเองนี่นะ อันนี้อยู่ ๆ ก็มาตั้งขึ้นมาเหยียบเข้ามา ๆ ลุกลี้ลุกลอน ไม่มีเหตุมีผลต้นปลายอะไรเลย จึงเรียกว่ามหาโจรละชิ มันไม่มีแบบมีฉบับ แบบลุกลี้ลุกลอน พอได้อะไรฉวยเอา ๆ หลวมนี้ฉวมนี้ฉวมนี้ หลวมแขนแขนสอด หลวมขาขาสอด หลวมหัวหัวสอดเข้าไป ไม่คำนึงถึงความผิดถูกตีชู้กฏข้อบังคับอะไรเลย ขอแต่ให้ได้ด้วยกำลังแห่งความอยากได้ และกำลังแห่งพรรคแห่งพวกของตัวเอง แล้วหนุนเข้ามา ๆ นี่มันก่อความเดือดร้อนอยู่ทุกวัน ก่อเพราะอะไร มันเห็นกันชัด ๆ ผิดร้อยเปอร์เซ็นต์ ใครมองมันก็เห็น เด็กอมมือมันก็รู้ เขาก็ไม่ทำ นี่มาทำหาอะไร นั่นชิตีมันได้โดนกัน ความถูกต้องมีอยู่เห็นอยู่ สิ่งผิดก็รู้เห็นอยู่ เอาเข้ามาทำไม นั่น

เพราะฉะนั้นมันถึงได้ปิดกันตลอดนะซิ ไม่ปิดไม่ได้ ขึ้นเข้ามาก็ชัดจริง ๆ ก็มันผิดนี้ จะให้ฝืนกินของผิดยาพิษไปได้ยังไง ใคร ๆ ก็รู้ โห หน้าด้านมากนะ พวกนี้ด้านที่สุดเลย ไม่มีหลักธรรมหลักวินัย ไม่มีคำสัตย์คำจริง พุดออกมาแต่ละคำ กิริยาทุกอย่างที่แสดงออกมา มีแต่มหาโจรมหากัณฑ์ ต่อชาติบ้านเมืองต่อศาสนาด้วยกันทั้งนั้น แล้วคนทั้งแผ่นดินเห็นกันอยู่ที่นี่นะ ผิดถูกก็เห็นกันอยู่ มันคือด้านมากนะ ไม่ใช่เล่น ๆ นะ โถ พวกนี้คือด้านจริง ๆ

เราจนได้พูดออกมาโป้ง ๆ เลยแหละ เราบวชมาในพุทธศาสนานี้เป็นเวลานาน เราก็ไม่เคยเห็นพระเปรตพระผีประเภทนี้ เราบอกจริง ๆ อย่างนี้ นี่ไม่มีธรรมไม่มีวินัย ไม่มีกิริยาของพระเลย มีแต่ผ้าเหลืองปกคลุมศีรษะโล้น ๆ มันอยู่เท่านั้น หน้าด้านที่สุดคือพวกนี้ โหดร้ายทารุณที่สุดคือพวกนี้ โหดร้ายยิ่งกว่าคนธรรมดาไปเสียอีกนี่นะว่าไปพูดคำไหนออกมา ไม่มีคำเป็นธรรมเป็นวินัยพอยึดได้เลย พูดคำไหนออกมาเป็นยาพิษทั้งนั้น มีแต่หลอกลวงต้มตุ๋น แล้วก็พูดโจมตีคนนั้นพูดโจมตีคนนี้ ทั้ง ๆ ที่หาความจริงไม่ได้ นี่มันกุกขึ้นมามันตั้งขึ้นมาด้วยความจอมปลอมของมัน แล้วเป็นพระไต่ยังไต่เพียงออกมาอย่างนี้มันก็รู้แล้ว

พระท่านไม่พูดอย่างนั้น ท่านจะพูดตามภาษาพระของธรรมเท่านั้น อย่างหลวงตาพูดนี้ก็ เอ้า.พูดนี้ผิดไปตรงไหน เราถ่าลงได้ขึ้นเวทีแล้ว เอ้า. ให้มาเลยบอกกันนะ เราไม่เอาคำหลอกลวงมาพูด มีแต่ความสัตย์ความจริง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก อย่างพูดอยู่เวลานี้มันก็เห็นอยู่ ตามหลักเกณฑ์ที่เอามาเปรียบเทียบในระหว่างความผิดความถูกต้องกัน มันก็เห็นกันอยู่อย่างนี้ จะว่าไง แล้วจะไม่ให้พูดตามความสัตย์ความจริงไต่ยังไต่แล้วมันไม่มีนะ อ้อ เราได้เห็นชัด ๆ เพศพระด้วยกัน ได้ดูหน้ากันชัด ๆ นี่เอง เอาหลักธรรมวินัยมาลงละซิ ความประพฤตินี้ประพฤติตามหลักธรรมวินัยข้อไหน ๆ มันมีอยู่หมดนี่ นี่มันออกไปอย่างนี้ไม่มีธรรมวินัย มันไม่มี โจรมารยังสู้ไม่ได้ มหาภัยยังสู้ไม่ได้นี่นะ ฟังซิ มันเลวทรามยิ่งกว่านั้นไปอีกเป็นไหน

ตั้งหน้าตั้งตาจะบุกจะยึดจะครอง จะเหยียบจะกลืนจะกำเอาเท่านั้นนี่นะ เดียวนี้เป็นอย่างนี้นะ พวกเปรตนี่นะ ไม่ใช่ธรรมดานะ โห.หน้าด้านที่สุดเลยเชียวนะ ดูไม่ได้ คนมีศีลมีธรรมดูไม่ได้ ไปที่ไหนชอกแซกซิกแซกหาโฆษณาโจมตีคนนั้นโจมตีคนนี่ ไปที่ไหนเห็นชอกแซกซิกแซกไป นี่เราก็ดูให้ฟังเสียพี่น้องทั้งหลาย เป็นความจริงหรือไม่ความจริง มันเป็นอย่างนี้จะให้ว่ายังไง อย่างที่หลวงตาบวไปนี่ดักหน้าดักหลัง เราไปทำประโยชน์ให้ชาติทั้งชาติเมืองไทยของเรา ทั้งพระศาสนาทั้งชาติ เราไม่มีอะไรเป็นสิ่งที่ตอบแทนเลย นอกจากหวังเพื่ออ้อมเพื่ออุ้มเพื่อชูรักษาชาติให้อยู่ในความสงบร่มเย็น และมีความสมบูรณ์พูนผลด้วยกัน จากการแนะนำของเราทั้งด้านศีลธรรมและด้านวัตถุเท่านั้นนะ เราไม่มีอะไร

เราไปเทศน์ที่ไหนก็ดักโน้นดักนี้ เอาใบปลิวไปหว่านล้อมทางนั้นไปหว่านล้อมทางนี้ หว่านที่ไหนมันก็หว่านเผาหัวตัวเองนั่นแหละ ก็ไปสร้างความชั่วคนหนึ่งไปทำความดี ก็เราไปทำความดีเราพูดตรง ๆ เราไม่มีอะไรกับโลกนี้เลย ไปเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าขนาดไหน เราก็ดูผ่านไปทั้ง ๆ ที่เราไม่เอาอะไร ไม่หวังอะไรเลย นี่เจตนาของเราก็ดูอย่างนี้ พี่น้องทั้งหลายก็ทำตามเจตนา นี่ เพราะต่างคนต่างรักชาติศาสนาพระ

มหากษัตริย์ รักความพร้อมเพรียงสามัคคี รักสมบัติในประเทศชาติของตน ก็ต้อง ขวนขวายอุดหนุนกันไป ๆ บำรุงกันไปอย่างนี้ เป็นความถูกต้องแล้วกับนโยบายของผู้ นำคือเราเป็นผู้พำนำ

แต่ครั้นแล้วก็ไปสกัดลัดต้อน พวกเปรตพวกผีนี้มันไม่อยู่เป็นสุขนะ ลูกลี้ลูกกลน มากที่สุดเลย เกินความพอดีว่างั้นเถอะ จนดูไม่ได้นะ ไปเที่ยวโจมตีนั้น ไปปลิวไปหว่าน ล้อม ไปปลิวมันก็เอาเรื่องโกหกนั้นแหละ มันไม่ได้เอาความจริงอะไรมาบอก มากล่าว ให้โลกฟังแหละ เอาตั้งแต่เรื่องโกหกหลอกลวงตมตุ่นให้พวกหูเบาเชื่อ เชื่อมันแล้วก็ไป เป็นเครื่องมือของมัน เป็นเครื่องมือมันแล้วมันก็กลืนก็กินไปเรื่อย ๆ นี่เป็นอย่างนี้ สกัดโน้นสกัดนี้ อย่างเราไปที่ไหนก็มีกระทั่งพระนะ เป็นข้อศีกศัตรูต่อเรา พุดกันจริงจัง อย่างนี้

เวลานี้ไปที่ไหนก็ไม่ว่าประชาชนไม่ว่าพระ ต้องแหวดล้อมตลอดเราไปไหน เรานี้ ไม่มีอะไรกับใคร เป็นกับตายเราไม่เคยสนใจ เราไม่เคยกลัวไม่เคยกลัวกับความตาย เรื่องความได้ความเสียเพื่อเป็นการชิงชัยชนะกันเราก็ไม่มี ความแพ้วความชนะของเราไม่มี มีแต่ความเมตตาสงสารล้วน ๆ ไปที่ไหนแนะนำสั่งสอน นี่เวลาไปนี้คราวนี้ที่มันขัด เจนมากนะ ไปนี้แต่งเพศเป็นพระมา เป็นฆราวาสนุ่งห่มครองผ้าเหลืองมา เป็นพระมา จะเข้ามาหาเรา เขาไม่ให้เข้า เป็นพระจริง ๆ มากก็มี พระพวกนี้มา จะแฝงมาหาเรา

มันมีอะไรอยู่ในตัวของมันนั้น ถ้างได้ตั้งหน้าเข้ามาอย่างนั้นแล้วคือข้าศึกศัตรู มันจะเข้ามาหาเรา แฝงตัวเข้ามาแบบพระก็มี แฝงตัวเข้ามาแบบแต่งกายเป็นพระก็มี ฆราวาสแต่งกายเป็นพระแฝงเข้ามาหาเราก็มี มันเป็นอย่างนั้นจะให้เข้าใจ แล้วเป็นพระ เข้ามาก็มี แต่ทั้งนั้นทั้งนี้เรียกว่าเข้าไม่ได้เข้าไม่ให้เข้า นี่เป็นอย่างนี้เห็นแล้วคราวนี้ขัด เจนใหม่พี่น้องทั้งหลาย นี่ละข้าศึกศัตรูมันไม่มีบาปมีบุญ มีผิดมีถูกประการใด มันจะ เอาให้ได้อย่างใจของมัน มันจะกลืนคนทั้งชาติไทยจะกลืนประเทศไทยทั้งประเทศนี้ จะกลืน แล้วศาสนานี้จะเอาให้จม เข้าใจหรือ เพราะฉะนั้น มันถึงจะเอาให้ได้อย่างใจ ผิดถูกมันไม่สนใจดังที่พุดตะกันี้ นำฟังใหม่มาดูใหม่พี่น้องทั้งหลาย ฆราวาสเราแต่ง ตัวเป็นพระ บวชเป็นพระแล้วแทรกเข้าไปหาเรา มีอะไรอยู่นั้น มันมีปิ่นหรือมียาพิษ หรือมีอะไรก็แล้วแต่มันจะเอาไปด้วยนั้นนะ เข้าใจไหม

ที่นี้คนของเราเขาก็ยังไม่ได้เอาขนาดนั้นนะ เขายังไม่ได้ตรวจคือเข้าไปเขาก็ปิด ออก ๆ มีกระเป่าอยู่นั้นเขาปิดออก เอ้า.บางรายพระนี่ละ พระชั้นรยนต์ชัรยนต์ เจ้า ของขับเองไปเลย พระเปรตพวกนี้แหละเข้าใจไหม มันขับรยนต์เองนะ มันเก่งกว่า ประชาชนทั่วประเทศไทย พระเปรตองค์นี้ละ ประเทศไทยเขาก็มีแต่ฆราวาสขับ ๆ อัน นี้มันเก่งกว่าประเทศไทยอีก มันเป็นพระอวดดีอวดเก่ง ขับรยนต์เข้าไปหาหลวงตาบัว ขับ

รถเองนะ ขับรถยนต์เอง พระเปรตพวกนี้เคยมีไหม ท่านทั้งหลายได้เห็นหรือยัง นี่ได้เห็นแล้ว เรื่องราวมันเป็นมาอย่างนี้แล้ว

แฝงมาเป็นสององค์สามองค์แฝงเข้ามาเรื่อย เราไปไหนค่อยแทรกเข้าไป ๆ ไปปลิวก็หย่อนไปทุกแห่งทุกหน สอดแทรกไปทุกแห่งทุกหนไปปลิวโฆษณาโจมตี แบบหนึ่ง พวกนี้ก็เข้าไปจะโจมตีแบบไหนจะฆ่าแบบไหนก็แล้วแต่ มันไปแบบนี้ แล้วเป็นฆราวาสแต่งตัวเป็นพระเข้าไปหาเราก็มืด แต่ทั้งนั้นทั้งนี้เรียกว่า เขาไม่ยอมให้เข้าเลย ให้อยู่ห่าง สุดท้ายก็ออกไปสัก ให้เขาเห็นอยู่อย่างนั้นละจะว่ายังไง มันไม่ได้การแล้วก็ไปสัก หรือจะแต่งแผนใหม่ขึ้นมาละ

เราถ้าพูดถึงแบบโลก ๆ เรียกว่า อยู่ในกลางเกาะกลางหนาม กลางพืนกลางไฟนั้นแหละ บรรดาพี่น้องทั้งหลายก็ทราบทั่วกัน แต่สำหรับหลวงตาบัวไม่มีอะไร สามแดนโลกธาตุนี้ว่าอย่างนี้เลยนะ เราไม่มี ใครจะมามีอะไร ๆ กับเราก็ตาม ก็เราไม่มีทุกอย่าง เรื่องความเป็นความตายมันติดแนบกับเราแล้ว กับทุกคนด้วย ใครจะฆ่าไม่ฆ่ามันก็ตายได้ถึงกาลเวลาของมันที่ควรตาย ไม่ว่าจะอัฏฐภาพใด ธรรมพระพุทธรูปเจ้าก็ไม่ได้เหนือสิ่งเหล่านี้ มีความตายติดแนบอยู่กับทุกคน ๆ แล้วจะไปกลัวไปกลัวมันหาอะไรหน้าทำการงานที่เป็นประโยชน์แก่โลกเราก็ดั่งหน้าตั้งตาทำอย่างนี้แหละ เราไม่มีอะไรกับใคร ใครจะมาฆ่าก็ฆ่าสิ ถ้าเขาไม่ฆ่ามันก็จะตายอยู่แล้ว แนะ มันก็เท่านั้น

ฆ่าก็จะไปฆ่าอะไรฆ่ากระดูกของเราหนังของเรานี้ จิตของเราฆ่าได้ไหม ธรรมของเราฆ่าได้ไหม นั่น มันก็มีเท่านั้น เราไม่มีอะไรเราพอทุกอย่างแล้ว สิ่งที่เราพอมันไม่เห็น ไม่เห็นก็มันงมเอาซีเอาบุตรช่างหัวมันซิ เข้าใจไหม สิ่งที่เราเห็นแล้วก็เป็นของมันไม่เห็น เห็นแต่บุตรแต่คุณ มันเอาบุตรเอาคุณเป็นอาหารไปเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยงโคตรวงศ์ของมันก็แล้วแต่มันละซิ เข้าใจหรือ

นี่ละเห็นไหมพี่น้องทั้งหลาย เราอุตส่าห์พยายามช่วยชาติบ้านเมืองเรื่องข้าศึกศัตรูล้อมหน้าล้อมหลังเราจนแทบมองไม่เห็นตัวเราเวลานี้ แต่เราเฉยเราไม่เคยสนใจกับอะไร เราจะทำประโยชน์ให้โลก ตายเมื่อไรเราก็จพอใจที่จะตาย จะอยู่ อยู่เสมอ ความตายกับความมีชีวิตอยู่เสมอสำหรับในหัวใจของเรา แต่เมื่อเราคำนึงถึงประโยชน์เพื่อชาติบ้านเมือง เพราะได้อาศัยชั้นนี้ก็เป็นเครื่องมือทำประโยชน์ แล้วเราก็กยกน้ำหนักให้ทางความเป็นอยู่นี้มีน้ำหนักมากกว่าการตายไปเสีย ความตายไปไม่เกิดประโยชน์อะไรสำหรับประโยชน์ของเรามันก็พอ แนะ มันพอเรียบบร้อย ประโยชน์ของโลกที่ควรจะได้จากธาตุชั้นนี้ก็แบ่งให้ไป แบ่งให้ไปคือว่า ความเป็นอยู่นั้นมีน้ำหนักมากกว่าความตายไป เข้าใจไหม ถ้าธรรมดาแล้วเสมอกันเลย ไปเมื่อไรก็ได้ อยู่เมื่อไรก็ได้ อย่างนี้เมื่อ

พิจารณาถึงประโยชน์ของโลกแล้วว่าเป็นอยู่มีประโยชน์มากกว่า เอ้า.งั้นก็อยู่ไปเสียก่อน
เราก็อุดให้ฟังอย่างนี้แหละ

ท่านทั้งหลายได้ฟังหรือยังหลวงตาพูดตรง ๆ อย่างนี้แหละ พูดตรง ๆ เพราะ
หลวงตาไม่ได้กลัวไม่ได้กลัวกับอะไร ไม่มีอะไรในหัวใจของหลวงตา ใครจะมาแบบไหน
หลวงตาก็ไม่เคยสนใจ มันแบบถึงขะที่นั่น แล้วจะให้เราเป็นบ้าไปตื่นไปเดินกับมัน
หาอะไร ประสาถึงขะไปตื่นหามันอะไร ธรรมชาติไม่ใช่ถึงขะนั้นเป็นยังงี้ รู้ไหมละ
สิ่งเหล่านี้เป็นถึงขะ ความแพ้วความชนะถึงขะที่นั่น ดังที่เป็นอยู่เหล่านี้ถึงขะ

นี่ก็พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังถึงเรื่องความอุตสาหะพยายาม ถ้าธรรมดาแล้วแผ่น
แล้วนะ ว่าเขาจะฆ่าอย่างนั้นอย่างนี้แผ่นแล้ว หลวงตาไม่มี พูดจริง ๆ อย่างนี้เลยเราไม่มี
เหมือนไม่มีอะไรมาเกิดขึ้นว่างั้นเถอะนะ มันเป็นอย่างนั้นในหัวใจอันนี้ เป็นอฐานะ
ให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ให้กลัวก็ไม่ได้ ให้กลัวก็ไม่ได้ ว่าเป็นธรรมยอมรับนะ ธรรม
ตลอดเวลา อย่างโลก ๆ มันไม่มีในหัวใจ ที่นี้เวลานี้มันเกี่ยวกับโลกอยู่ ชาติชั้นนี้ก็คือ
สมมุติ ก็ต้องช่วยเหลือกันไปอย่างนี้แหละ จึงได้อุตสาหะพยายามไปโน้น เรื่องราวมันจะ
เกิดอะไรก็ให้เกิดไปของมัน เราก็อำหน้าที่ของเราไป ก็มีเท่านั้นแหละ นี่เปิดให้พี่น้อง
ทั้งหลายฟัง

หลวงตานี้ถ้าพูดแบบโลกเรียกว่า จมมองไม่เห็นตัว ข้าศึกรอบด้านตลอด
ตลอดเลย นี่สำหรับแบบโลกเขาคิดกันเป็นอย่างนั้น แต่สำหรับแบบธรรมแล้วไม่มีอะไร
สูญญุต โลก อเวกขสุสุ โลกเป็นของสูญญุตเปล่าว่างเปล่าโดยประการทั้งปวง จะตื่นกับ
มันอะไร ไม่ตื่น โอ๊ย.หน้าด้านมากจริง ๆ นะ พวกนี้ นี่ละธรรมพูดให้พี่น้องจำเอาไว้ว่า
หน้าด้านอย่างนี้คือภาษาธรรม ไม่ยอมฟังเสียงเหตุผลโลก ดี-ชั่ว ผิด-ถูกประการใด
ทั้งนั้น มีแต่จะเอาให้ได้อย่างใจจะกวาดให้ได้อย่างใจ จะเหยียบจะฆ่าทำลายหรือจะกลืน
จะกินให้ได้อย่างใจอย่างเดียวเท่านั้น นี่เรื่องของความสกปรกเป็นอย่างนี้ หยาบขนาด
นั้นละ ดูแล้วมันดูไม่ได้นะ

ให้ต่างคนต่างตั้งเนื้อตั้งตัว ให้ระมัดระวังอย่าไปคุ่นกับใครง่าย ๆ ใครจะมา
ประจบประแจงเลียแข้งเลียขาแบบไหนให้ดูคนให้ดีนะ อย่าไปเชื่อง่าย ๆ เชื่อง่ายไม่ได้
นะ ต้องต่างคนต่างมีความเข้มแข็งทุกคน เราว่าเราเป็นคนดีอยู่สบาย ๆ เขามาเอาตัว
ไปกินเรารู้ตัวไหมละ เราสบายหรือดับหมดแล้ว การระมัดระวังรักษาก็คือรักษาตัวเจ้า
ของนั่นเอง จะไม่ได้ดีอย่างไร รักษาสมบัติของชาติก็ด้วยความระมัดระวัง จะเป็นอะไรไป
ไม่มีความระมัดระวัง ไม่มีสติปัญญารักษาไม่ได้นะ ตัวเจ้าของก็หมด ต้องระวังทุกคน
ทั้งกว้างทั้งแคบพิจารณาให้ละเอียดลออ

นี่หลวงตาได้เตือนพี่น้องทั้งหลายให้ทราบ ถ้าธรรมดาก็ไม่มาพูด นี่มันพูดไป สัมผัสก็เลยเอาออกมาเลย เพราะไม่ได้มีความได้ความเสียอะไรกับเรา แต่มีความเสียหายสำหรับพี่น้องชาวไทยเรา ถ้าไม่พูดให้ฟังไม่รู้ตัว ให้ได้ระมัดระวัง การพูดให้ฟังนี้เป็นประโยชน์สำคัญที่แก้หรือไว้เพื่อความระมัดระวังทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่นอนใจกับอะไร ขึ้นชื่อว่าข้าศึกแล้วไม่นอนใจกับมัน นั่น ก็ให้เป็นข้อคิดอย่างนั้นเราถึงแยกออกมา มันจะเอาให้จัมจริง ๆ ทั้งชาติไทยเรานี้ก็จะเอาให้จัม ศาสนานี้ก็จะกลืนไปพร้อมกันเลย นี่ละพวกเปรตนี้ เอ้า.ฟังให้ชัดเสียนะ เราเป็นใคร เราเป็นชาติไทยหรือเป็นอะไร ถ้าเป็นชาติไทยให้ฟังคำนี้ให้ถึงใจ เข้าใจทุกคนเหอ ทำเหาะ ๆ แหะ ๆ ได้เหอ นี่ไม่พูดเหาะ ๆ แหะ ๆ การพิจารณาก็ได้ทำเหาะ ๆ แหะ ๆ นี่นะ พูดออกมาคำไหน แม่นยำ ๆ พูดอย่างนี้เลยว่างั้นนะ มันพิจารณาไว้หมดแล้ว

เพราะฉะนั้นเวลาพิจารณาเรียบร้อยแล้ว เอ้า.ออกทางนี้ออกฝั่งเลย ๆ ๆ ใครมาคัดค้านต้านทานไม่ได้ถ้าลงได้ออกนี้ฝั่ง เอ้า.เอาเลย ๆ ยกตัวอย่างเช่น พระที่ไปประชุมรวมกันที่วัดอโศการาม เป็นพัน ๆ หมื่น ๆ ไป ไอ้พวกเปรตมันก็มาห้าม ห้ามเข้ามาหาหลวงตาบัว ไม่ให้ประชุม ก็คือหัวหน้อยนี้ใช้ไหมละก็ห้ามเข้ามานี้ ห้ามไม่ให้มาประชุมว่างั้น ไม่มีความหมายขึ้นตอบ คำประโยคแรกมันหนักน้กันนะ ไม่มีความหมายการห้ามนี้ จากนั้นก็อย่ามายุ่งเท่านั้นพอ ชัดปึ้งเลย นั่นเห็นไหมละ แล้วใครมาค้านเรา ใครมาต่อกรกับเราก็ไม่เห็นมี ต่อกรก็ขัดกันเลยจะว่าไง ถ้าลงขึ้นเวทีแล้วก็ขึ้นเพื่อต่อยเข้าใจไหมละ ไม่ใช่ขึ้นไปหมอบให้เขา ขึ้นไปต่อยเข้าใจไหม อย่ายุ่ง อย่ามายุ่ง แล้วใครมีอำนาจมาขวางเราอีกละ ไม่เห็นมี เรื่องของเราเป็นเรื่องของเรา เรื่องของใครเป็นเรื่องของคนนั้นซิ มาขวางทำไม นั่น เอละพอ วันนี้พูดเพียงเท่านั้น

พูดให้ฟังนี้ ให้พากันเข้าใจทุกคน ๆ นะ อย่าหัวหดอยู่ในกระดองเหมือนเต่านะ เราไม่ใช่หัวเต่า ไม่ใช่เต่านะ อย่าหัวหดในกระดอง ให้ฟังเสียงผู้พูดทุกสิ่งทุกอย่าง ให้นำไปคิดให้ดี ระมัดระวังเข้มงวดกวาดขันทุกคน นี่ไม่เรียกว่า เต่า เข้าใจไหม เต่าอะไร มากี่หมอบ ๆ เขาโยนลงหม้อน้ำร้อนก็หมอบอยู่หม้อน้ำร้อนเปื่อยอยู่หม้อน้ำร้อนใช้ไม่ได้นะ นั่นประเภทเต่าเข้าใจไหม อ้าว.มา ๆ

โยม กราบเรียนสองเรื่องครับ เรื่องที่หนึ่ง งานพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่สุวัจน์ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ขอเลื่อนเวลาให้เร็วขึ้นจาก ๑๕.๐๐ น.เป็น ๑๔.๓๐ น.

เรื่องที่สอง ในวันอาทิตย์ที่ ๑๒ พฤษภาคม เวลา ๐๙.๓๐-๑๐.๐๐ น.สถานีโทรทัศน์ ITV จะนำเทป VDO เทคนิของหลวงตา เข้าวันที่ ๒ พฤษภาคม มาออกอากาศ จึงแจ้งให้ลูกศิษย์ทราบโดยทั่วกัน

หลวงตา เขามาปรึกษาแล้ว เราไม่มีอะไรขัดข้อง ไม่มี ความเสียหาย เป็นธรรม เราจึงอนุญาตให้ไป

โยม ที่นี้เงินเขาทำตกไว้หน้าศาลา ใครทำตกให้มาแจ้ง

หลวงตา เงินใครทำตกไว้หน้าศาลา ๕๐๐ บาท ถ้าเจ้าของผู้ที่ทำตกเห็นว่ น้อยไปให้ไปเอามาเพิ่มอีกสัก ๓-๔ เท่า หลวงตาจะเอาเข้าคลังหลวง หลวงตาไม่เปลอ จะเอาเข้าคลังหลวงหมด ใครลืมนเงินไว้ ๕๐๐ บาท ที่ตกอยู่หน้าศาลา ถ้ายังไม่จุ่มันต กน้อยไปให้เอามาอีกเพิ่มเป็นสองเป็นสามเป็นพันห้าร้อยบาท หลวงตาบัจจอตลอดเวลา ไม่เปลอจะเอาหมดเลย เอ้า.ของใครให้รู้เสียนะ ไม่งั้นจะเข้าคลังหลวงนะ ตามหลักพระ วินัยมีอย่างนั้น เห็นไหมพระวินัยท่านรอบคอบไหม พระสงฆ์ห้ามไม่ให้จับต้องเงินและ ทอง บอกไม่ให้จับต้องเงินและทอง แต่เวลาเงินและทองสมบัติของเขาขึ้นใดก็ตาม ที่นี้ กวางไปเลยนะ อย่ว่าแต่เงินและทองขึ้นใดก็ตามที่มาลืมตกไว้ในวัดแล้ว พระเหล่านั้น ต้องเป็นผู้รับผิดชอบ เช่น เงินหรือทองเป็นต้น ต้องเก็บไว้ให้เขา ไม่เก็บปรับอาบัติพระ นั้นเห็นไหม

สิ่งที่จะปรับอาบัติพระก็มีใช้ไหม ไม่ให้พระจับต้องก็มี แต่พอเขามาตกไว้ในวัด วัดเป็นเจ้าของในวัดนั้น พระต้องเป็นผู้รับผิดชอบให้เก็บเงินหรือทองนั้นไว้ แล้ว โฆษณาหาเจ้าของ ถ้าโฆษณาแล้วเจ้าของไม่มาก็สุดวิสัย และให้เอาสมบัติเหล่านี้เข้าไปสู่ ส่วนรวม เช่น จะสร้างอะไรก็แล้วแต่จะทำอะไรก็แล้วแต่ ให้เอาสมบัตินี้เข้าไปทำ ประโยชน์ส่วนรวมในวัดนั้นเสีย ท่านว่านะ เมื่อเจ้าของเขามาถามหาที่หลังซึ่งมันสุดวิสัย แล้วก็ให้ชื่บอก เช่น สมมุติว่าเราสร้างศาลาหรือเราสร้างเจดีย์อะไร หรือเราทำประโยชน์ ส่วนรวมในจุดใดก็บอกเขาตามเรื่องนั้นเท่านั้น พระไม่มีโทษคือมันสุดวิสัยแล้วเข้าใจ ไหม เมื่อเขามาทวงที่หลังก็บอกให้เขาทราบก็ผ่านไปเลย ไม่ปรากฏว่าพระพุทธเจ้าปรับ อาบัติพระนะ แต่ถ้าเห็นตกอยู่แล้วนี้ไม่เก็บไม่ได้นะ ปรับอาบัติ

ถ้าเป็นเงินทองทั้งหลายพระจะไปหาจับหาต้อง เอาเงินทองมาใช้ใส่ในกระเป่า ของตัวเองนี้ปรับอาบัติ นี้บอกชัดเจน ห้ามไม่ให้จับต้องเงินและทอง ยกขึ้นมาเป็น ปาฏิ โมกข์ก็ได้ โย ปน ภิกขุ ชาตรุปรชต์ อุกคณฺหะย วา อุกคณฺหาเปยฺย วา อุนิกฺขิตฺตํ วา สาทิเยยฺย, นิสฺสคฺคิยํ ปาจิตฺตียํ นี้เรายังไม่ลืมนะปาฏิโมกข์ ภิกษุรับเองก็ดี ให้คน อื่นรับก็ดีซึ่งเงินและทองที่เขาเก็บไว้เพื่อตน ต้องอาบัติ นิสสัคคิยํ ปาจิตตียํ นั้น เห็น ไหม ปี่บ เอาแล้วนั้น เข้าใจแล้วนะ เอาละวันนีมหากี่ขึ้น อะไรก็ขึ้น ขึ้นหมด หลวงตาบัจ จี่ขึ้น

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com